

RECOMANDĂRI

RECOMANDAREA COMISIEI

din 11 iunie 2013

privind principiile comune aplicabile acțiunilor colective în încetare și în despăgubire introduse în statele membre în cazul încălcării drepturilor conferite de legislația Uniunii

(2013/396/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

întrucât:

- (1) Uniunea și-a stabilit obiectivul de a menține și dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție, între altele prin facilitarea accesului la justiție, precum și obiectivul de a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.
- (2) Economia modernă creează uneori situații în care un număr mare de persoane pot fi prejudiciate de aceleași practici ilegale legate de încălcări ale drepturilor conferite de legislația Uniunii, săvârșite de către unul sau mai mulți comercianți sau alte persoane („prejudiciu colectiv”). În consecință, persoanele prejudiciate au dreptul să introducă acțiuni în justiție solicitând încetarea unor astfel de practici sau obținerea de despăgubiri.
- (3) Comisia a adoptat o carte verde privind acțiunile în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor CE antitrust în 2005 ⁽¹⁾ și o carte albă pe aceeași temă, în 2008, care au inclus sugestii de politică privind acțiunile colective întemeiate în mod specific pe încălcarea normelor antitrust ⁽²⁾. În 2008 Comisia a publicat o carte verde privind acțiunile colective ale consumatorilor ⁽³⁾. În 2011 Comisia a realizat o consultare publică „Către o abordare europeană coerentă în materie de acțiuni colective” ⁽⁴⁾.
- (4) La 2 februarie 2012 Parlamentul European a adoptat rezoluția referitoare la o abordare europeană coerentă în materie de acțiuni colective în despăgubire, în care a cerut ca orice propunere în materie de astfel de acțiuni colective să aibă forma unui cadru juridic orizontal, inclusiv a unui set comun de principii, care să asigure un acces uniform la justiție în Uniune prin intermediul acțiunilor colective și, în mod specific, dar nu exclusiv, să vizeze încălcarea drepturilor consumatorilor. De asemenea, Parlamentul a subliniat nevoia de a lua în

considerare în mod corespunzător tradiția juridică și sistemul juridic din fiecare stat membru și de a îmbunătăți coordonarea celor mai bune practici între statele membre ⁽⁵⁾.

- (5) La 11 iunie 2013 Comisia a publicat comunicarea „Către un cadru orizontal la nivel european pentru acțiunile colective” ⁽⁶⁾, care, luând în considerare activitățile desfășurate până în prezent, contribuțiile părților interesate și opinia Parlamentului European, a prezentat poziția Comisiei asupra unor aspecte centrale privind acțiunile colective.
- (6) O sarcină principală a asigurării respectării drepturilor la nivel public constă în prevenirea și pedepsirea încălcărilor drepturilor conferite de legislația Uniunii. Posibilitatea ca persoanele private să introducă acțiuni în justiție întemeiate pe încălcarea drepturilor respective completează asigurarea respectării normelor la nivel public. În cazul în care în prezenta recomandare se face referire la încălcarea drepturilor conferite de dreptul Uniunii, aceasta acoperă toate situațiile în care o încălcare a normelor adoptate la nivelul Uniunii a generat sau este de natură să genereze un prejudiciu persoanelor fizice sau juridice.
- (7) Între domeniile în care asigurarea suplimentară a respectării la nivel privat a drepturilor conferite de legislația Uniunii sub forma acțiunilor colective este utilă se numără protecția consumatorilor, concurența, protecția mediului, protecția datelor cu caracter personal, legislația privind serviciile financiare și protecția investitorilor. Principiile prevăzute în prezenta recomandare ar trebui să fie aplicate orizontal și în mod egal acestor domenii, precum și oricăror alte domenii în care ar fi relevante acțiunile colective în încetare sau în despăgubire cu privire la încălcările drepturilor conferite de legislația Uniunii.
- (8) Acțiunile individuale în justiție, cum ar fi procedurile privind cererile cu valoare redusă pentru cauzele în materie de dreptul consumatorilor, sunt instrumentele utilizate în mod obișnuit pentru soluționarea litigiilor atât pentru prevenirea prejudiciului, cât și pentru solicitarea de despăgubiri.

⁽¹⁾ COM(2005) 672, 19.12.2005.

⁽²⁾ COM(2008) 165, 2.4.2008.

⁽³⁾ COM(2008) 794, 27.11.2008.

⁽⁴⁾ COM(2010) 135 final, 31.3.2010.

⁽⁵⁾ 2011/2089(INI).

⁽⁶⁾ COM(2013) 401 final.

- (9) Pe lângă măsurile reparatorii individuale, statele membre au adoptat diferite tipuri de mecanisme de acțiune colectivă. Astfel de măsuri sunt menite să prevină și să pună capăt practicilor ilegale, precum și să asigure posibilitatea obținerii de despăgubiri în caz de prejudiciu colectiv. Posibilitatea de a reuni cererile și de a le introduce în nume colectiv poate constitui un mijloc mai bun de acces la justiție, în special atunci când costul acțiunilor individuale în justiție ar împiedica persoanele fizice prejudiciate să se adreseze instanței.
- (10) Scopul prezentei recomandări este de a facilita accesul la justiție în cazul încălcărilor drepturilor conferite de dreptul Uniunii și, astfel, de a recomanda ca toate statele membre să dețină sisteme de acțiune colectivă la nivel național care să urmeze aceleași principii de bază pe întreg cuprinsul Uniunii, luând în considerare tradițiile juridice ale statelor membre și oferind protecție împotriva abuzului.
- (11) În sfera acțiunilor în încetare, Parlamentul European și Consiliul au adoptat deja Directiva 2009/22/CE privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor⁽¹⁾. Cu toate acestea, procedura cu privire la acțiunile în încetare introdusă de directivă nu conferă persoanelor care susțin că au suferit un prejudiciu ca urmare a unei practici ilicite dreptul de a obține despăgubiri.
- (12) Unele state membre au introdus, într-o măsură diferită, proceduri privind introducerea de acțiuni colective pentru obținerea de despăgubiri. Cu toate acestea, procedurile existente pentru introducerea de acțiuni colective variază semnificativ în rândul statelor membre.
- (13) Prezenta recomandare propune un set de principii referitoare la măsurile colective atât judiciare, cât și extrajudiciare care ar trebui să fie disponibile pe întreg cuprinsul Uniunii, respectând tradițiile juridice ale statelor membre. Aceste principii ar trebui să asigure menținerea drepturilor procedurale fundamentale ale părților și să prevină abuzul prin măsuri de protecție adecvate.
- (14) Prezenta recomandare se referă atât la acțiunile colective în despăgubire, cât și – în măsura în care este adecvat și pertinent în raport cu aceste principii – la acțiunile colective în încetare. Aceasta nu aduce atingere mecanismelor de acțiune în încetare existente la nivel sectorial, prevăzute de dreptul Uniunii.
- (15) Mecanismele de acțiune colectivă ar trebui să mențină măsurile de protecție procedurale și garanțiile pentru părțile în procesele civile. Pentru a evita dezvoltarea unei culturi litigioase abuzive în situațiile de prejudiciu colectiv, mecanismele de acțiune colectivă la nivel național ar trebui să conțină măsurile de protecție fundamentale identificate în prezenta recomandare. Ca regulă generală, ar trebui evitate elemente precum daunele punitive, procedurile precontencioase intruzive de asigurare a probelor („pre-trial discovery”) și stabilirea cuantumului despăgubirilor de către jurați („jury awards”), majoritatea străine tradițiilor juridice ale celor mai multe state membre.
- (16) Procedurile alternative de soluționare a litigiilor pot constitui un mijloc eficient de a obține reparații în cazul unui prejudiciu colectiv. Acestea ar trebui să fie disponibile întotdeauna în paralel cu acțiunea colectivă în justiție sau ca element voluntar al acesteia.
- (17) Capacitatea juridică pentru introducerea unei acțiuni colective în statele membre depinde de tipul mecanismelor de acțiune colectivă. În cazul anumitor tipuri de acțiuni colective, cum ar fi acțiunile de grup, în care acțiunea poate fi introdusă în comun de către persoanele care susțin că au suferit un prejudiciu, natura capacității juridice este mai directă decât în contextul acțiunilor de reprezentare, în cazul cărora chestiunea capacității juridice ar trebui clarificată în consecință.
- (18) În cazul unei acțiuni de reprezentare, capacitatea juridică pentru introducerea unei astfel de acțiuni ar trebui să fie limitată la entități certificate ad hoc, entități reprezentante desemnate care îndeplinesc anumite criterii prevăzute de lege, precum și la autoritățile publice. Ar trebui ca entității reprezentante să i se solicite să demonstreze capacitatea administrativă și financiară pentru a putea reprezenta interesele reclamantilor în mod adecvat.
- (19) Disponibilitatea finanțării pentru desfășurarea acțiunii colective ar trebui reglementată astfel încât să nu poată conduce la un abuz de sistem sau la un conflict de interese.
- (20) Pentru a evita un abuz de sistem și în interesul unei bune administrări a justiției, nu ar trebui admisă nicio acțiune colectivă în justiție atât timp cât nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de lege.
- (21) Instanțelor ar trebui să li se acorde un rol-cheie în protejarea drepturilor și intereselor părților implicate în acțiuni colective, precum și în instrumentarea eficace a acestui tip de acțiuni.
- (22) În materiile de drept în care o autoritate publică are competența să emită o decizie prin care constată o încălcare a legislației Uniunii, este important să se asigure coerența între decizia definitivă privind încălcarea și rezultatul acțiunilor colective. Mai mult, în cazul unor

⁽¹⁾ JO L 110, 1.5.2009, p. 30.

acțiuni colective introduse în urma unei decizii a unei autorități publice („acțiuni subsecvente”), se poate prezuma că interesul public și necesitatea de a evita abuzurile au fost deja luate în considerare de către autoritatea publică în ceea ce privește constatarea unei încălcări a legislației Uniunii.

- (23) În materie de dreptul mediului, prezenta recomandare ia în considerare dispozițiile articolului 9 alineatele (3), (4) și (5) din Convenția CEE-ONU privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului („Convenția de la Aarhus”), care încurajează accesul nerestrictiv la justiție în materie de mediu, enunță criteriile care trebuie respectate din punct de vedere procedural, inclusiv faptul că acestea să se desfășoare rapid și să nu coste foarte mult, și, respectiv, dispun cu privire la informarea publicului și luarea în considerare a mecanismelor de asistență.
- (24) Statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a pune în aplicare principiile enunțate în prezenta recomandare în termen de cel târziu doi ani de la publicare.
- (25) Statele membre ar trebui să prezinte Comisiei rapoarte cu privire la punerea în aplicare a prezentei recomandări. Pe baza acestor rapoarte, Comisia ar trebui să monitorizeze și să evalueze măsurile luate de statele membre.
- (26) În termen de patru ani de la publicarea prezentei recomandări, Comisia ar trebui să evalueze dacă sunt necesare acțiuni suplimentare, inclusiv măsuri legislative, pentru a asigura realizarea pe deplin a obiectivelor prezentei recomandări. În special, Comisia ar trebui să evalueze punerea în aplicare a prezentei recomandări și impactul acesteia asupra accesului la justiție, dreptului la despăgubiri, necesității de prevenire a introducerii abuzive de acțiuni în justiție și asupra funcționării pieței interne, economiei Uniunii Europene și încrederii în rândul consumatorilor,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

I. SCOP ȘI SUBIECT

- Scopul prezentei recomandări este să faciliteze accesul la justiție, să pună capăt practicilor ilegale și să permită persoanelor prejudiciate să obțină despăgubiri în cazul unui prejudiciu colectiv cauzat de încălcări ale drepturilor conferite de legislația Uniunii, asigurând, în același timp, măsuri procedurale de protecție adecvate pentru evitarea introducerii abuzive de acțiuni în justiție.
- Toate statele membre ar trebui să dețină mecanisme de acțiune colectivă la nivel național atât pentru acțiuni în încetare, cât și pentru acțiuni în despăgubire, care să respecte principiile de bază prevăzute în prezenta recomandare. Statele membre ar trebui să se asigure că procedurile acțiunilor colective sunt obiective, echitabile, rapide și neprohibitiv din perspectiva costurilor.

II. DEFINIȚII ȘI DOMENIU DE APLICARE

3. În scopurile prezentei recomandări:

- „acțiune colectivă” înseamnă: (i) un mecanism judiciar care asigură posibilitatea de a solicita încetarea unui comportament ilegal, în nume colectiv, de către două sau mai multe persoane fizice sau juridice sau de către o entitate abilitată să introducă o acțiune de reprezentare (acțiune colectivă în încetare); (ii) un mecanism judiciar care asigură posibilitatea de a solicita despăgubiri, în nume colectiv, de către două sau mai multe persoane fizice sau juridice care susțin că au suferit un prejudiciu colectiv sau de către o entitate abilitată să introducă o acțiune de reprezentare (acțiune colectivă în despăgubire);
- „prejudiciu colectiv” înseamnă o situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice susțin că au suferit efecte negative cauzatoare de prejudicii provocate de aceeași activitate ilegală a uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice;
- „acțiune în despăgubire” înseamnă o acțiune prin care se înaintează o cerere de despăgubiri în fața unei instanțe naționale;
- „acțiune de reprezentare” înseamnă o acțiune care este introdusă de o entitate reprezentantă, o entitate certificată ad hoc sau o autoritate publică în numele și pentru două sau mai multe persoane fizice sau juridice care susțin că au fost expuse riscului de a suferi un prejudiciu colectiv sau au suferit un prejudiciu colectiv, persoanele respective nefiind părți în proceduri;
- „acțiune colectivă subsecventă” înseamnă o acțiune colectivă care este introdusă după ce o autoritate publică a emis o decizie definitivă prin care s-a constatat o încălcare a legislației Uniunii.

Prezenta recomandare identifică principii comune care ar trebui să se aplice tuturor tipurilor de acțiuni colective, precum și principii specifice fie acțiunilor colective în încetare, fie acțiunilor colective în despăgubire.

III. PRINCIPII COMUNE PRIVIND ACȚIUNILE ÎN ÎNCETARE ȘI ACȚIUNILE ÎN DESPĂGUBIRE

Capacitatea de introducere a unei acțiuni de reprezentare

- Statele membre ar trebui să desemneze entități reprezentante pentru introducerea de acțiuni de reprezentare pe baza unor condiții de eligibilitate clar definite. Condițiile ar trebui să includă cel puțin următoarele cerințe:
 - entitatea ar trebui să aibă caracter non-profit;

(b) ar trebui să existe o relație directă între obiectivele principale ale entității și drepturile conferite de legislația Uniunii despre care se susține că au fost încălcate și în legătură cu care se introduce acțiunea; și

(c) entitatea ar trebui să dețină capacitate suficientă în ceea ce privește resursele financiare, resursele umane și expertiza juridică pentru a reprezenta reclamanți multipli, acționând în interesul superior al acestora.

5. Statele membre ar trebui să se asigure că entitatea desemnată își pierde statutul în cazul în care nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre condiții.

6. Statele membre ar trebui să se asigure că acțiunile de reprezentare pot fi introduse numai de entități care au fost desemnate oficial în prealabil astfel cum se recomandă la punctul 4 sau de entități care au fost certificate ad hoc de către autoritățile sau instanțele unui stat membru pentru o anumită acțiune de reprezentare.

7. În mod alternativ sau suplimentar, statele membre ar trebui să abilitizeze autorități publice pentru introducerea de acțiuni de reprezentare.

Admisibilitate

8. Statele membre ar trebui să prevadă că, în etapa cea mai timpurie posibil a desfășurării litigiului, se verifică faptul că acțiunile care nu întrunesc cerințele pentru acțiuni colective și acțiunile evident nefondate sunt respinse.

9. În acest scop, instanțele ar trebui să efectueze examinări din oficiu.

Informații privind acțiunile colective

10. Statele membre ar trebui să asigure posibilitatea ca entitatea reprezentantă sau grupul de reclamanți să difuzeze informații despre o presupusă încălcare a drepturilor conferite de legislația Uniunii și intenția lor de a solicita încetarea acesteia, precum și despre existența unui prejudiciu colectiv și intenția lor de a solicita despăgubiri sub forma unei acțiuni colective. Aceleași posibilități ar trebui asigurate pentru entitatea reprezentantă, entitatea certificată ad hoc, autoritatea publică sau grupul de reclamanți în ceea ce privește informațiile referitoare la acțiunile în despăgubire pendinte.

11. Metodele de difuzare a informațiilor ar trebui să ia în considerare circumstanțele particulare ale prejudiciului colectiv în cauză, libertatea expresiei, dreptul de acces la informații și dreptul la protecția reputației sau a valorii comerciale a părâtului înainte ca răspunderea acestuia pentru presupusa încălcare să fie antrenată sau înainte ca presupusul prejudiciu să fie stabilit printr-o hotărâre definitivă a instanței.

12. Metodele de difuzare a informațiilor nu aduc atingere normelor UE privind utilizarea abuzivă a informațiilor confidentiale și manipularea pieței.

Rambursarea cheltuielilor de judecată ale părții căreia i s-a dat câștig de cauză

13. Statele membre ar trebui să se asigure că partea căzută în pretenții într-o acțiune colectivă rambursează cheltuielile de judecată necesare suportate de partea căreia i s-a dat câștig de cauză (principiul „cel care pierde plătește”), sub rezerva condițiilor prevăzute de legislația națională aplicabilă.

Finanțare

14. Părții reclamante ar trebui să i se solicite să declare instanței, la începutul procedurii, originea fondurilor pe care le va utiliza pentru susținerea acțiunii în justiție.

15. Instanța ar trebui să aibă competența de a suspenda judecata dacă, în cazul utilizării de resurse financiare furnizate de un terț:

(a) există un conflict de interese între terț și partea reclamantă sau oricare dintre membrii acesteia;

(b) terțul nu deține resurse suficiente pentru a-și îndeplini angajamentele financiare față de partea reclamantă care inițiază procedura acțiunii colective;

(c) partea reclamantă nu deține resurse suficiente pentru a suporta costurile părții adverse în situația în care nu are câștig de cauză în acțiunea colectivă.

16. Statele membre ar trebui să se asigure că, în cazurile în care o acțiune colectivă este finanțată de către un terț, acestuia îi este interzis:

(a) să încerce să influențeze deciziile procedurale ale părții reclamante, inclusiv cu privire la tranzații;

(b) să finanțeze o acțiune colectivă împotriva unui părât care este concurent al furnizorului de fonduri sau împotriva unui părât care se află într-o situație de dependență cu furnizorul de fonduri;

(c) să perceapă dobândă excesivă pentru fondurile furnizate.

Cauze transfrontaliere

17. Statele membre ar trebui să se asigure că, atunci când un litigiu implică persoane fizice sau juridice din mai multe state membre, normele naționale privind admisibilitatea sau capacitatea grupului străin de reclamanți sau a entității reprezentante provenite din alte sisteme juridice naționale nu împiedică introducerea unei acțiuni colective unice în fața unui singur for.

18. Orice entitate reprezentantă care a fost desemnată oficial în prealabil de către un stat membru ca având capacitate să introducă acțiuni de reprezentare ar trebui să aibă dreptul de a sesiza instanțele din statul membru competent să statueze în legătură cu prejudiciul colectiv.

IV. PRINCIPII SPECIFICE PRIVIND ACȚIUNEA COLECTIVĂ ÎN ÎNCETARE

Celeritatea procedurii acțiunilor în încetare

19. Instanțele și autoritățile publice competente ar trebui să soluționeze acțiunile în încetare prin care se solicită să se pună capăt sau să se interzică o încălcare a drepturilor conferite de legislația Uniunii cu celeritatea cuvenită, utilizând proceduri sumare atunci când este cazul, pentru a preveni orice efect negativ suplimentar cauzator de prejudicii provocat de încălcare.

Asigurarea eficace a respectării ordinelor de încetare

20. Statele membre ar trebui să stabilească sancțiuni eficace împotriva părâtului căzut în pretenții în vederea asigurării respectării efective a ordinului de încetare, inclusiv plata unei sume fixe pentru fiecare zi de întârziere sau a oricărei alte sume prevăzute de legislația națională.

V. PRINCIPII SPECIFICE PRIVIND ACȚIUNEA COLECTIVĂ ÎN DESPĂGUBIRE

Constituirea părții reclamante pe baza principiului consimțământului prealabil explicit

21. Partea reclamantă ar trebui să se constituie pe baza consimțământului explicit al persoanelor fizice sau juridice care susțin că au suferit un prejudiciu (principiul „consimțământului prealabil explicit”). Orice excepție de la acest principiu, prevăzută prin lege sau prin ordin judecătoresc, ar trebui să fie justificată corespunzător pentru motive de bună administrare a justiției.
22. Membrii grupului care constituie partea reclamantă ar trebui să fie liberi să părăsească grupul în orice moment înainte de pronunțarea hotărârii definitive sau de soluționarea valabilă a cauzei în alt mod, cu respectarea acelorași condiții care se aplică retragerii din acțiunile individuale, fără ca prin aceasta să piardă posibilitatea de a-și valorifica drepturile într-o altă formă, cu condiția ca aceasta să nu submineze buna administrare a justiției.
23. Persoanele fizice sau juridice care susțin că au suferit un prejudiciu colectiv ar trebui să se poată alătura grupului care constituie partea reclamantă în orice moment înainte de pronunțarea hotărârii definitive sau de soluționarea valabilă a cauzei în alt mod, cu condiția ca aceasta să nu submineze buna administrare a justiției.
24. Părâtul ar trebui să fie informat cu privire la componența grupului care constituie partea reclamantă și la orice modificări ale acestuia.

Soluționarea alternativă colectivă a litigiilor și tranzacțiile

25. Statele membre ar trebui să se asigure că părțile în litigiu întemeiat pe existența unui prejudiciu colectiv sunt încurajate să ajungă la o înțelegere în ceea ce privește despăgubirea pe cale consensuală sau extrajudiciară, atât în faza precontencioasă, cât și în timpul procesului civil, luând în considerare, de asemenea, cerințele Directivei 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială ⁽¹⁾.
26. Statele membre ar trebui să se asigure că, pe lângă mecanismele judiciare de acțiune colectivă, părțile au la dispoziție, înainte și pe parcursul procesului, și mijloace corespunzătoare de soluționare alternativă colectivă a litigiilor. Utilizarea unor astfel de mijloace ar trebui să depindă de consimțământul părților în cauză.
27. Din momentul în care părțile convin să încerce soluționarea litigiului printr-o procedură alternativă de soluționare a litigiului și până cel puțin când una sau mai multe părți se retrag explicit din respectiva procedură de soluționare alternativă a litigiului ar trebui să se suspende orice termen de prescripție aplicabil acțiunilor în justiție.
28. Legalitatea rezultatului obligatoriu din punct de vedere juridic al unei tranzacții colective ar trebui să fie verificată de instanță, ținându-se seama de protecția adecvată a drepturilor și intereselor tuturor părților implicate.

Reprezentare juridică și onorariile avocaților

29. Statele membre ar trebui să se asigure că remunerația avocaților și metoda prin care este calculată aceasta nu creează un stimulent pentru desfășurarea de litigii care nu sunt necesare din punctul de vedere al intereselor niciuneia dintre părți.
30. Statele membre ar trebui să nu permită onorarii corespunzătoare unei obligații de rezultat care riscă să creeze un astfel de stimulent. Statele membre care admit în mod excepțional astfel de onorarii ar trebui să prevadă reglementarea acestora în mod adecvat la nivel național în cadrul acțiunilor colective, luând în considerare în special dreptul la despăgubiri totale al membrilor grupului care constituie partea reclamantă.

Interzicerea daunelor punitive

31. Despăgubirile acordate unor persoane fizice sau juridice în cazul unui prejudiciu colectiv nu ar trebui să depășească despăgubirile care ar fi fost acordate în cazul în care drepturile ar fi fost valorificate prin intermediul acțiunilor

⁽¹⁾ JO L 136, 24.5.2008, p. 3.

individuale în justiție. În special, ar trebui interzise daunele punitive, care conduc la existența unei supracompensări în favoarea părții reclamante pentru prejudiciile suferite.

Finanțarea acțiunilor colective în despăgubire

32. Statele membre ar trebui să se asigure că, în plus față de principiile generale privind finanțarea, în cazul în care o acțiune colectivă în despăgubire este finanțată în mod privat de către un terț, se interzice calcularea remunerației acordate furnizorului de fonduri sau a dobânzii percepute de acesta în funcție de valoarea tranzacției încheiate sau a despăgubirilor acordate, cu excepția cazului în care această metodă de calcul este reglementată de o autoritate publică pentru a asigura respectarea intereselor părților.

Acțiunile colective subsecvente

33. Statele membre ar trebui să se asigure că în materiile de drept în care o autoritate publică are competență să emită o decizie prin care constată o încălcare a legislației Uniunii, acțiunile colective ar trebui să înceapă, ca regulă generală, numai după încheierea definitivă a oricărei proceduri inițiate de către autoritatea publică înainte de introducerea acțiunii private în justiție. În cazul în care procedurile autorității publice sunt inițiate după introducerea acțiunii colective, instanța ar trebui să evite să pronunțe o hotărâre contrară deciziei avute în vedere de autoritatea publică. În acest scop, instanța poate suspenda judecata în acțiunea colectivă până la încheierea procedurilor autorității publice.

34. Statele membre ar trebui să se asigure că, în cazul acțiunilor colective subsecvente, persoanele care susțin că au suferit un prejudiciu nu sunt împiedicate să solicite despăgubiri din cauza expirării termenelor de prescripție înainte de încheierea definitivă a procedurilor autorității publice.

VI. INFORMAȚII GENERALE

Registrul acțiunilor colective

35. Statele membre ar trebui să instituie un registru național al acțiunilor colective.

36. Registrul național ar trebui să fie disponibil în mod gratuit pentru orice persoană interesată, prin mijloace electronice și de alt tip. Site-urile internet care publică registrele ar trebui

să ofere acces la informații cuprinzătoare și obiective privind mijloacele disponibile pentru obținerea de despăgubiri, inclusiv mijloacele extrajudiciare.

37. Statele membre, asistate de către Comisie, ar trebui să depună eforturi pentru a asigura coerența informațiilor colectate în registre și interoperabilitatea acestora.

VII. MONITORIZARE ȘI RAPORTARE

38. Statele membre ar trebui să pună în aplicare principiile enunțate în prezenta recomandare în sistemele naționale de acțiuni colective până cel târziu la 26 iulie 2015.

39. Statele membre ar trebui să colecteze statistici anuale fiabile privind numărul de proceduri de acțiune colectivă judiciare și extrajudiciare, precum și informații despre părțile, obiectul și rezultatul acestora.

40. Statele membre ar trebui să comunice anual Comisiei informațiile colectate în conformitate cu punctul 39. Prima comunicare ar trebui efectuată până cel târziu la 26 iulie 2016.

41. Comisia ar trebui să evalueze punerea în aplicare a recomandării pe baza experienței practice dobândite până cel târziu la 26 iulie 2017. În acest context, Comisia ar trebui să evalueze, în special, impactul acesteia asupra accesului la justiție, a dreptului la despăgubiri, a necesității de a preveni introducerea abuzivă de acțiuni în justiție, a funcționării pieței unice, a IMM-urilor, a competitivității economiei Uniunii Europene și a încrederii în rândul consumatorilor. De asemenea, Comisia ar trebui să evalueze dacă este necesară propunerea de măsuri suplimentare pentru consolidarea și întărirea abordării orizontale reflectate în recomandare.

Dispoziții finale

42. Recomandarea este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 11 iunie 2013.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO